

GrandHotel-Regular.ttf

Grand Hotel

0123456789

- 111 -

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej Italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával vela almužen ľudu a ustanovične sa modril k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovouje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý povedal: „Čo je, Pane?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvá a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, býva u isteho Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď aniel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolal si dvoch sluhov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všetko im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a bližili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vylehladol, chcel jesti. Kým mu pripravovali, padol do vytŕženia. Videl otvorené nebo a zostupovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstani, zahýj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Mijdajm činom, Pane, veda som níkdy nejedol nič poškvrenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu opäť znova, druhý raz: „Čo Boh očistil, ty nenazývaj poškvreným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned bola nádobu vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpacoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pýtal sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú tia traja muži. Vstan teda, zid delu a bez váhania chod s nimi, lebo sem ich ja poslal.“ Peter zisiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dostal pokyn od sväteho anjela aby si ťa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň pršiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvihol a povedal mu: „Vstan, aj ja som len ľovek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Uviete, že Čid sa nesmie spoľčiť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvreným alebo nečistým ľovekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pýtam sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tieto hodiny, čo som sa o tretej hodine popoludní modril vo svojom dome. Tu predo mnou zastal muž v bielom odevu a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter, býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Božiou tvárou, aby sme vypočuli všetko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávam, že Boh nenadŕža nikomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlive. Synom Izraela zoskal slove a zvestoval pokoj skrbe Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počná od Galilej po krste, ktorý hľásal Ján, diaľ po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätym a mocou a on chodil, dobre robil a uždravoval všetkých posadnutých diabolom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho treteho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hľásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanovił za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci pravoci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každého, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počívali slovo. A veriaci z obrezieky, čo prišli s Peterom, žasli, že sa dar Ducha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velečiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dostali Ducha Svätého tak ako my?“ A rozhádzal ich pokrstiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.